

η συνέχιση της συντροφίας από τον ή τους κληρονόμους του αποβιώσαντος⁴.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 192, 197.
2. Για τον συμψηφισμό βλ. ό.π., σ. 193.
3. Βλ. π.χ. Θ. 47(1747;), ό.π., σσ. 362-364 και 165-166.
4. Εκτός από τα τέκνα, την εταιρεία μπορούσε να συνεχίσει και η σύζυγος, ό.π., σ. 208. Πρβλ. σχετικές αποφάσεις του Κριτηρίου κατ., π.χ. Μέρος Δ', εγγρ. 220 και 239.

10

1691/X/12

χ. Πάλκου Θεοδώρου

1153/φ 43v

Πρακτικό. Μαρτυρική κατάθεση. Παραγγελία.

¹⁴/ § Λ1691 ωκτοβριου 12<,> μαρτοίργ<ι>α του Ζοτου δηα τω Σα{ώ}ουλοι
¹⁵/ πως εδωσεν ω Σαωλλοις του Γ<ι>ανοι αςλλαν<ι>α 200 ¹⁶/ να τα {π}ψω-
 νοισοι.

[¹⁴/ 1691 Οκτωβρίου 12, μαρτυρία του Ζώτου δια το Σαούλη ¹⁵/ πως έδωσεν ο Σαούλης του Γιάννη ασλάνια 200 ¹⁶/ να τα ψωνίσει.]

Υπήρξε προηγούμενη απόφαση που έτασσε αποδείξεις για το αν έδωσε ο Σαούλης χρήματα στον Γιάννη να του ψωνίσει. Ήταν μια ιδιότυπη σύμβαση παραγγελίας ή εντολής που συναπτόταν προφορικά¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 201.

11

1691/I/7

χ. Πάλκου Θεοδώρου

1153/φ 44r

σχ. 7

Πρακτικό. Μαρτυρική κατάθεση. Αναγνώριση/ανανέωση χρέους. Ομολογία.

// § Λ1691 γοινάροιου 7<,> μάρτοίργ<ι>α ²/ του Γ<ι>όργου Παλπιά πωλς
 οίποι ω Γ<ι>όβανώς του μπιά³/σά Νοικού<,> δεν σου δηνώ μολόγα<,>

εχω να λογα⁴/γ<ι>αζω<.> κε οιποι ω μπιασάι Νοίκωι<.> δωσοι μου
μο⁵/λογα κε υστοιρα ωτοι θα μι δοίς τα<κ>ξοι ⁶/ πέφτωμε.

[// 1691 Γεναρίου 7, μαρτυρία ²/ του Γιώργου Παπά πως είπε ο Γιόβανος του μπα-
³/σά Νίκου «δεν σου δίνω ομολογία, έχω να λογα⁴/ιάζω». και είπε ο μπασά
Νίκος «δώσε μου ομο⁵/λογία και ύστερα ό,τι θα με δες τάξει ⁶/ ξεπέφτουμε».]

στ. 1-3 Κατάθεση μάρτυρα ανομοτί, που καταγράφεται σε μορφή δια-
λόγου.

στ. 3-5 Όπως και στην προηγούμενη εγγραφή, πρέπει να προϋπήρχε
απόφαση που έτασσε αποδείξεις (δεν καταχωρίσθηκε στον κώδικα αυ-
τό). Ο εναγόμενος αρνήθηκε να ανανεώσει χρέος του με ομολογία¹, προ-
τείνοντας να γίνει πρώτα η λογάριαση για την εκκαθάριση αμοιβαίων
απαιτήσεων («έχω να λογαριάζω») και έπειτα να δώσει χρεωστική ομο-
λογία για το υπόλοιπο, αν προέκυπτε.

στ. 5-6 Ο ενάγων είχε αντιπροτείνει να ανανεώσει ο αντίδικος όλο το
χρέος του με ομολογία και μετά τη λογάριαση να γίνει η έκπτωση από το
αρχικό ποσό των εκκαθαρισμένων απαιτήσεων.

Το προς απόδειξη θέμα ήταν, προφανώς, αν η συμπεριφορά του οφει-
λέτη και του δανειστή ήταν σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη της Κ.

1. Για τη λειτουργία της χρεωστικής ομολογίας βλ. ΕΚΣ, σσ. 184 σημ. 114 και
190.

12

1691/II/8

χ. Πάλκου Θεοδώρου

1153/φ 44r

σχ. 14

Πρακτικό. Δήλωση αξίας εμπορευμάτων. Παρακαταθήκη(;)

⁷/ ξΛ1691 φλοιβάροιου 8 οιπρότωστωλογοισοι ω Δήμωι<ι> Στάλδοι ³/ δηά
τωι<ι> Ταμάσοι<.> τω πρλαμά από εχοί ω Ταμάσοις Ιφα<γ>καρασανοι ⁹/
οινοί δηα χοιλοιαδες δεκάπέντε.

[⁷/ 1691 Φλεβαρίου 8 επρωτοστολόγισε ο Δήμος Στάδη ⁸/ δια τον Ταμάση, το
πράμα οπού έχει ο Ταμάσης φαγκαρασάνος ⁹/ είναι δια χιλιάδες δεκαπέντε.]

Η φύση της δηλώσεως είναι ασαφής, λόγω της πολυσημίας του όρου
προτεσταλογίζω στον κώδικα (βλ. π.χ. αν. εγγρ. 6). Το ίδιο ισχύει και για
την πρόθεση διά, που μπορεί να σημαίνει «υπέρ», «κατά» ή «περί»,
για να αναφέρουμε τις συχνότερες σημασίες.